

ОТВЛИЗО

с Йоанна Николова

МОЖЕ БИ РЕЦЕПТАТА ЗА УСПЕХ Е ДА СЕ СТРЕМИШ КЪМ 100% ПРОФЕСИОНАЛИЗЪМ, НО ВИНАГИ ДА ВЛАГАШ ЕМОЦИЯ, ЧАСТ ОТ СЪРЦЕТО СИ", СПОДЕЛИ ПРЕД GRAZIA ЙОАННА НИКОЛОВА

Интервю: СИМОНА ПЕТРОВА

Водещата на емисию на Новините ON AIR през уикенда разказва в откровено интервю за предизвикателствата на професията си и за удовлетворението от добре свършената работа.

Кои са най-големите предизвикателства, пред които сте се изправяли по време на вашата практика?

Аз съм човек, който обича предизвикателствата, но ги приемам, когато смятам, че съм готова за тях. Предизвикателство беше да започна работа като репортер още в началото на втори курс – впускаш се в океана от информация без да имаш нужния бекграунд и се учиш в крачка. Трудно е, изисква усилия, но пък „на терен“ напредваш най-бързо и както каза редакторът ми тогава: „Когато си пуснат в дълбоките води или се давиш, или сам започваш да плуваш.“ Първото предаване също беше предизвикателство. И до днес помня своя гост в студиото, темата, дори въпросите в разговора. Оттогава минаха години, много по-дълги, сложни интервюта, извънредни ситуации, топ събеседници, но усещането преди първия коментар в студиото никога не се повтори. Иначе, разбира се, мога да изброя много конкретни ситуации, каквито вероятно са имали и останалите ми колеги: да отразяваш посреднощ протест на разгневени роми и да си на мястото на събитието преди самите полиция; да водиш дебати между политици, които крещат и се обижат взаимно, а ти трябва да превърнеш спора в диалог; да си поканил изключително интересен събеседник и да трябва да ограничиш коментара му до минути, заради извънредна ситуация... И още, и още, предизвикателствата в тази професия са буквално ежедневие.

По време на работата ви сте се срещали с множество интересни събеседници. Разкаже-

те малко повече за някого от тях.

Силно ме впечатли срещата със Симеон Втори. Разговаряхме в резиденцията във Враня. Развълнува ме самата атмосфера – мебелите, портретите, погреббата, а после и излъчването на тогавашния премиер. Той е едновременно респектиращ и предразполагащ за откровен диалог. Интелигентен, образован и деликатен. Може би твърде обран. Жельо Желев също беше предпазлив в коментарите, Георги Първанов – по-скоро обигран, говори дълго, но казва само това, което е решил предварително, Бойко Борисов, както всички знаем, е директен, понякога дори прекалено. Драматични политики са Георги Кадиев, Мартин Димитров, Петър Славов – разговорите с тях са динамични, конкретни и с концентрирано новинарско съдържание.

А иначе едни от най-паметните срещи за мен са няколкото гостувания в дома на Валери Петров, интервюта с Петко Бочаров, разговорът за музиката в живота и живота като музика с Валя Балканска, Теодосий Спасов, Стефан Вълдобрев...

С времето обаче се научих да не дееля хората, които интервюирам на „важни“ и „по-малко важни“ и това смятам за голямо свое постижение. Истината е, че всяка история може да бъде разказана по възбуждащ начин, а опитът на всеки човек е ценен, стига да се намери правилният ъгъл, от който да бъде показан.

Промени ли ви с нещо ролята ви на репортер и телевизионен водещ?

Това е работа, която няма как да не влезе „под кожата ти“, или иначе казано да не даде отражение върху черти от твоя характер. Например, постоянното бързане да бъдеш първи, да успееш да монтираш материала си навреме за емисията Новини, да „отпещиш минутата“ като вместиш репортажа си или интервюто в ефир в точното време, което ти е дал изпълнителният продуцент...Всичко това те прави нетърпелив и в живота – искаш нещата да стават според твоя ритъм, останалите да се съобразяват с теб, ти да задаваш темпото. Честно казано, дадох си сметка за това неотдавна и сега се опитвам да потискам тези импулси, за да не натоварвам моите близки. Хубавата страна е, че имаш богат бекграунд и развито умение да комуникираш.

Как бихте определили себе си като личност, като жена?

Мисля, че съм пряма, чувствителна и отговорна човек.

Фотография: Investor Media Group

„Това е професия, която не те оставя да скучаеш!“, споделя водещата Йоанна Николова.

А като жена, няма как – често проявявам типични за нашия пол черти като суета, променливо настроение, неувереност, но притежавам и много от положителните женски качества – чувство за такт, усърдие, вкус към красивото и интуитивност. Това много ми помага в работата – за да си добър медиатор, каквато в крайна сметка е ролята на журналиста, трябва да имаш интуиция, да усетиш правилния момент, в който да зададеш точния въпрос; а когато си телевизионен водещ, е важно се държиш като истински домакин, така че и гостът, и зрителят да се чувстват „обгрижени“ (което разбира се не означава да избягваш неудобните въпроси, а да ги задаваш по подобаващ начин). С една дума, стремя се образа ми в работата и в живота да се припокриват максимално.

Как преминава един ваш ден?

До неотдавна денят ми започваше в 4-ри – сутрешно кафе, преглед на печата, грим и ефир до 9 часа, а после подготовка за следващия ден. След повече от 6 години работа в сутрешен блок – в Bulgaria ON AIR, а след това и в Bloomberg TV Bulgaria, си взех почивка от ранното ставане и недоспиването и се върнах към предишната си професионална страст – Новините. Сега вода централните и късни емисии по Bulgaria ON AIR през уикендите. Нюзрумът е прекрасно място, единственото, което много ми липсва, са колегите от

блока – с тях станяхме нещо като второ семейство. Може би това е рецептата за успех в нашата работа – да се стремиш към 100% професионализъм, но винаги да влагаш и емоция, част от сърцето си.

Кои са 3-те най-важни неща за вас?

Здравето – моето и на близките ми, отношенията с приятелите и колегите ми и собственото развитие като човек и личност.

Какво обичате да правите през свободното ви време?

С приятеля ми обичаме да каним гости вкъщи или пък да излизаме във вечерите, когато и двамата сме свободни. Той е англичанин, а семейството му е разпръснато в различни части на света – Англия, Норвегия, Италия, Канада – затова и пътуваме сравнително често, като еднокво ме възбужда опознаването на новите места и общуването с хората, толкова сме еднакви, и така различни в същото време...Иначе обичам разходките на въздух особено, когато съм придружена от гвете ни кучета Сара и Дара, когато имам време, чета, слушам музика, а отскоро си припомням репертоара от годините, когато активно свирех на пиано – много приятно и релаксиращо занимание. **▣**

„С ВРЕМЕТО СЕ НАУЧИХ ДА НЕ ДЕЛЯ ХОРАТА, КОИТО ИНТЕРВЮИРАМ НА „ВАЖНИ“ И

„ПО-МАЛКО ВАЖНИ“ И ТОВА СМЯТАМ ЗА ГОЛЯМО СВОЕ ПОСТИЖЕНИЕ“